

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 920/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	1. P. L. 2. S. K.	W dniu 10 lutego 2018 r. działając wspólnie i w porozumieniu pomogli w zbyciu telefon komórkowy marki S. (...) o numerze (...) o wartości 2800 zł pochodzący z przestępstwa rozboju na osobie M. K. w ten sposób, że w W. przy ul. (...) w	

		sklepie (...) 24H przekazali sprzedawcy przedmiotowy telefon w zamian za dwie butelki wódki, napój marki C. (...) i pieniądze w kwocie 30 zł.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 10 lutego 2018 r. około godz. 2:00 nieznani sprawcy dokonali przestępstwa rozboju na osobie M. K., w wyniku którego dokonali kradzieży m.in. telefonu komórkowego Samsung G. (...) o numerze (...) o wartości 2800 zł, który M. K. nabył w ramach umowy z siecią P. od autoryzowanego sprzedawcy.</p> <p>Tego samego dnia P. L. i S. K. spożywali razem alkohol. Mężczyźni weszli w posiadanie skradzionego telefonu, który otrzymali od nieustalonych mężczyzn. Około godz. 3:12 udali się do całodobowego sklepu monopolowego położonego przy ul. (...). P. L. powiedział, że nie ma pieniędzy, ale chce wódkę 0,7 litra o nazwie K., litr C. coli i 30 zł na taksówkę, za co da sprzedawcy telefon, rano odda mu pieniądze i odbierze telefon. Ze strachu sprzedawca wydał mu to, czego zażądał. Mężczyźni odeszli, ale po pewnym czasie do sklepu powrócił S. K., który</p>	<p>Zeznania M. K.</p> <p>Zeznania P. W.</p> <p>Zeznania V. N.</p> <p>Protokół zatrzymania rzeczy i płyta</p> <p>Protokół oględzin ze zdjęciami</p> <p>Faktura</p> <p>Opinia rzeczoznawcy</p> <p>Dokumenty zw. z telefonem</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>1v.-2, 51v.-52, 269v.-270</p> <p>28v.-29v., 270-270v.</p> <p>58v.-59, 270v.-271</p> <p>23-26</p> <p>31- 50</p> <p>70</p> <p>307-308, 361-362</p> <p>290-297</p> <p>208, 354-355</p>	

<p>powiedział, że chce jeszcze pół litra wódki. Mówił, że do tego telefonu, co pozostał. Pod wpływem strachu sprzedawca wydał mu 0,5 litra wódki o nazwie 1906. Ustalili, że P. L. miał stawić się o 7:00 i oddać pieniądze i zabrać ten telefon. Mężczyzna jednak nie przyszedł.</p> <p>Około godz. 11:00 przedmiotowy telefon został odzyskany przez kolegę M. P. W., który ustalił położenie telefonu dzwoniąc na jego numer.</p> <p>M. K. po odzyskaniu telefonu stwierdził, że posiadał on pęknięcie na tylnej obudowie.</p> <p>P. L. i S. K. byli uprzednio karani.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>1.P. L. 2.S. K.</p>	<p>W dniu 10 lutego 2018 r. działając wspólnie i w porozumieniu pomogli w zbyciu telefon komórkowy marki S. (...) o numerze (...) o wartości 2800 zł pochodzący z przestępstwa rozboju na osobie M. K. w ten sposób, że w W. przy ul. (...) w sklepie (...) 24H przekazali sprzedawcy przedmiotowy telefon w zamian za dwie</p>	

		butelki wódki, napój marki C. (...) i pieniądze w kwocie 30 zł.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>P. L. dokonał zakupu telefonu od znajomych za 200 zł, a następnie zastawił go za alkohol z zamiarem wykupienia tego samego dnia w godzinach porannych. Nie wiedział, że telefon jest kradziony.</p> <p>Znajomy P. L. przekazał mu swój telefon, żeby oddać go w zastaw za alkohol.</p> <p>S. K. nie uczestniczył w zastawieniu telefonu. Uważał, że jest to telefon P. L.. Nie pamiętał szczegółów zdarzenia z uwagi na stan nietrzeźwości.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego P. L. złożone na rozprawie.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego P. L. ze śledztwa.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego S. K.</p>	<p>218</p> <p>88</p> <p>95, 219</p>	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania M. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego na okoliczność utraty telefonu komórkowego w wyniku rozboju na jego osobie. W ocenie Sądu nie budziły także zastrzeżeń	

		<p>zeznania pokrzywdzonego odnoszące się do okoliczności nabycia telefonu, jego stanu technicznego i stwierdzanych uszkodzeń powstałych w wyniku kradzieży. W ocenie Sądu pokrzywdzony nie miał żadnego interesu w tym, aby zeznawać nieprawdę.</p>	
	Zeznania P. W.	<p>Zeznania świadka nie budziły wątpliwości. Znalazły one potwierdzenie w zeznaniach V. N..</p>	
	Zeznania V. N.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka na okoliczność zachowania obu oskarżonych, okoliczności wejścia w posiadanie telefonu komórkowego i wydania oskarżonym artykułów ze sklepu oraz pieniędzy. Zeznania świadka znalazły odzwierciedlenie w nagraniu z monitoringu i zeznaniach P. W..</p>	
	Opinia biegłego rzeczoznawcy	<p>W ocenie Sądu sporządzona przez biegłego opinia odnośnie wartości skradzionego telefonu została sporządzona w sposób fachowy, zgodnie z wiadomościami specjalnymi, którymi dysponował biegły, opinia była jasna, pełna, została należycie umotywowana, w tym także na rozprawie, kiedy to biegły</p>	

		wyczerpująco odpowiadał na pytania.	
	Protokół oględzin i nagranie z monitoringu.	Dowody te nie budziły zastrzeżeń.	
	Pozostałe dowody w postaci dokumentów.	Dowody te nie budziły zastrzeżeń.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego P. L.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie, iż telefon kupił od kolegów za 200 zł, a następnie zastawił go za wódkę, napój i 30 zł, nie miał pojęcia, że telefon jest kradziony. O tym, że telefon jest skradziony dowiedział w sklepie, a nie od kolegów (k.218). Wskazać należy, iż wyjaśnienia te były sprzeczne z depozycjami oskarżonego złożonymi w roku śledztwa, kiedy to oskarżony całkowicie odmiennie przedstawił swój udział w przedmiotowym zdarzeniu. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były także	

		<p>całkowicie nielogiczne, bowiem oskarżony nabył telefon za 200 zł, żeby potem zaraz do zastawić, gdyż nie miał pieniędzy na alkohol. Tego rodzaju zmiana wyjaśnień była podyktowana zamiarem odsunięcia od siebie odpowiedzialności karnej.</p> <p>Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że zastawił przedmiotowy telefon z zamiarem jego odebrania w godzinach porannych po uregulowaniu należności, bowiem oskarżony nie pojawił się w tym celu w sklepie.</p> <p>Ponadto Sąd nie dał wiary zapewnieniom oskarżonego, że oskarżony K. nie miał pojęcia, że telefon jest kradziony i nie brał udziału w zdarzeniu. Wyjaśnienia w tym zakresie są sprzeczne z doświadczeniem życiowym, zapisem monitoringu i zeznaniami V. N..</p>	
	Wyjaśnienia S. K.	<p>W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, iż nie pamiętał szczegółów zdarzenia z uwagi na stan nietrzeźwości były sprzeczne z dowodami w postaci nagrań z monitoringu, a także zeznaniami V. N., z których wynika, że oskarżony ten aktywnie uczestniczył w dokonywanej transakcji.</p>	

	Zeznania M. G.	Zeznania funkcjonariusza Policji nie miały znaczenia dla ustaleń stanu faktycznego. Świadek zeznał, że wg relacji V. H. „nabył” on telefon od nieustalonych mężczyzn. Stwierdzenie to jest sprzeczne z zeznaniami samego sprzedawcy, popartymi dowodem w postaci zeznań M. K. i P. W., z których zgodnie wynika, że sprzedawca otrzymał telefon „w zastaw”.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 291 § 1 kk odpowiedzialności karnej za paserstwo umyślne podlega ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Czynności			

sprawcy przestępstwa paserstwa mogą polegać na pomocy w zbyciu lub pomocy w ukryciu rzeczy uzyskanej z czynu zabronionego. Paserstwo z art. 291 kk należy do czynów umyślnych, w obu formach winy umyślnej.

Pod pojęciem zbycia rzeczy należy rozumieć wszelkie działania zmierzające do odpłatnego lub nieodpłatnego wyzbycia się władztwa nad rzeczą i przeniesienia jej na inną osobę lub osoby, podjęte przez posiadacza rzeczy. Jak się trafnie wskazuje, chodzi tu bardziej o potoczne rozumienie tego pojęcia niż o ocenę takiego zachowania dokonywaną z cywilistycznego punktu widzenia. W orzecznictwie wskazywano, iż ze znaczenia nadawanego w języku polskim wyrazowi "zbyć" nie wynika, że zwrot "zbycie", określający jedną z form paserstwa, należy utożsamiać z przeniesieniem na nabywcę prawa własności w ujęciu cywilnoprawnym. Ponieważ władający rzeczą uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nie nabywa, wraz z wejściem w jej posiadanie, prawa własności, "zbycie" przez niego (lub przez udzielającego mu pomocy do zbycia) takiej rzeczy nie wywołuje skutków cywilnoprawnych. Termin "zbycie" użyty w definicji paserstwa interpretowany

jest w nauce prawa karnego podobnie jak w języku potocznym. W ujęciu autorów analizujących pojęcie "zbycie" użyte w treści art. 215 § 1 k.k. z 1969 r. to, innymi słowy, przeniesienie władztwa nad rzeczą, przekazanie faktycznego nią władania, przeniesienie posiadania. Zbycie i nabycie to dwie czynności jednego i tego samego aktu, które jednak nie wywołują skutków prawnych (por. Uchwała SN z dnia 18 listopada 1998 r., I KZP 17/98). Pomoc do zbycia polega zatem na podjęciu jakichkolwiek działań ułatwiających zbywcy rzeczy uzyskanej w drodze czynu zabronionego jej zbycie. Nie ma tu znaczenia, czy zbywca rzeczy jest osobą, która uzyskała rzecz z czynu zabronionego.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy dokonaniem rozboju na osobie M. K. w dniu 10 lutego 2018 r., który miał miejsce około godz. 2:00, a przekazaniem telefonu w sklepie sprzedawcy o godz. 3:12 (wg zapisu z monitoringu, vide: protokół oględzin) upłynął krótki okres czasu. Wprawdzie brak jest dowodów wskazujących na udział oskarżonych w popełnieniu przestępstwa rozboju, niemniej z uwagi na późną porę nocną należy przyjąć,

iż oskarżeni mieli co najmniej bezpośredni z nimi kontakt. Z wyjaśnień oskarżonego L. wynika, że osoby te były znajomymi z osiedla. Oskarżony wprost wskazał, że dowiedział się od nich, że jest to telefon kradziony i nikt tej kradzieży nie będzie zgłaszał. W ocenie Sądu okoliczności wejścia w posiadanie telefonu przez oskarżonego L. były znane także oskarżonemu S. K.. Oskarżeni razem spożywali alkohol, razem spotkali znajomych z osiedla, wspólnie udali się także do sklepu monopolowego i brali wspólnie udział w przekonywaniu sprzedawcy do wydania im alkoholu w zamian za pozostawienie telefonu.

Oskarżeni zamierzali wspólnie ze znajomymi spożywać alkohol i udali się do sklepu monopolowego położonego przy ul. (...), aby ten alkohol zdobyć. Z zeznań V. N. (k.58v.-59) wynika, że do okienka sklepowego podeszło dwóch mężczyzn. Za pierwszym razem jeden z nich: P. L. powiedział, że nie ma pieniędzy, ale chce wódkę 0,7 litra o nazwie K., litr C. coli i 30 zł na taksówkę, za co da mu telefon, rano da mu pieniądze i odbierze telefon. Ze strachu wydał mu to, czego zażądał. Mężczyźni odeszli, ale do sklepu powrócił drugi z

mężczyzn – S. K., który powiedział, że chce jeszcze alkohol, pół litra wódki. Mówił, że do tego telefonu, co pozostał. Pod wpływem strachu wydał mu 0,5 litra najtańszej wódki o nazwie 1906. Ustalili, że P. L. miał stawić się o 7:00 i oddać pieniądze i zabrać ten telefon. Jednakże tak się nie stało. Świadek W. potwierdził zeznania sprzedawcy, który mówił o zastawieniu telefonu (k.270). Według relacji sprzedającego przekazał za telefon dwie butelki wódki, C. colę i 30 zł w gotówce. Rano ktoś miał przyjść i odebrać zastawiony telefon (k.29). Z zapisu monitoringu wynika, że w transakcji przekazania telefonu za towar brali udział obaj oskarżeni. Obie osoby podchodzą do okienka, obie są aktywne w pozyskaniu alkoholu.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że obaj oskarżeni mieli świadomość pochodzenia telefonu z czynu zabronionego. Telefon został przekazany przez „znajomych z osiedla”, którzy nie ukrywali, że pochodził z kradzieży, ich zadaniem było uzyskanie alkoholu w celu jego spożycia. Należy mieć na względzie, że spotkanie miało miejsce w późnej porze nocnej, w grupie rówieśników i znajomych „z osiedla” zainteresowanych

kontynuowaniem spotkania przy alkoholu. Sposobem realizacji tego celu było szybkie wykorzystanie posiadanego przez mężczyzn telefonu pochodzącego z czynu zabronionego.

Oskarżeni podejmując się uzyskania alkoholu za telefon swoim działaniem zrealizowali znamiona występku paserstwa umyślnego w formie pomocy do zbycia, bowiem w ten sposób podjęli działania umożliwiające zbycie telefonu uzyskanego w drodze czynu zabronionego rozumiane jako przekazanie faktycznego nim władania. Zasadniczo bez znaczenia jest czy zbycie to przyjęło formę zastawu, aczkolwiek w ocenie Sądu oskarżeni nie mieli zamiaru odzyskania telefonu. Według świadka oskarżony L. miał uregulować zapłatę za towar i odebrać telefon o 7:00. Tego rodzaju uzgodnienia miały wyłącznie na celu skłonienie sprzedawcy do wydania alkoholu. Nie ulega wszak wątpliwości, że oskarżony nie podjął próby odzyskania „zastawionego” telefonu.

Wersja oskarżonego L., że jeden z mężczyzn powiedział, że da swój telefon pod zastaw do rana, jest całkowicie nieprzekonująca, bowiem

w takiej sytuacji oskarżony nie podejmowałby się odbioru telefonu w godzinach porannych. Doświadczenie życiowe wskazuje ponadto, że nikt nie przekazuje innej osobie telefonu o znacznej wartości majątkowej rzeczy wartościowej pod zastaw, ewentualnie czyni to osobiście. Równie nieprzekonująca była wersja oskarżonego K., który wyjaśnił, iż myślał, że to telefon oskarżonego L.. Oskarżeni jako bliscy znajomi z pewnością mieli wiedzę co do telefonów jakie użytkują, z drugiej strony oskarżony K. był obecny w trakcie przekazywania telefonu przez znajomych oskarżonemu L.. Należy wskazać także na nieścisłość w depozycjach obu oskarżonych w tym zakresie, bowiem oskarżony K. wskazał, że spotkali znajomych z osiedla, wówczas P. L. „zapropował”, żeby zastawić telefon, był zatem przekonany, że zastawia on swój telefon (k.219). Tymczasem oskarżony L. w swoich wyjaśnieniach wskazał, że nie miał już alkoholu (dla znajomych), wtedy „jeden z tych znajomych” powiedział, że da swój telefon pod zastaw do rana (k.88). Obie wersje oskarżonych są zatem sprzeczne ze sobą, a w obecnie Sądu nieprzekonujące także

w świetle doświadczenia życiowego.

Podsumowując powyższe rozważania, w ocenie Sądu oskarżeni swoim zachowaniem udzielili pomocy w zbyciu skradzionego telefonu, mając pełną świadomość, że pochodzi on z czynu zabronionego dokonanego tuż przed spotkaniem znajomych. Oskarżeni zrealizowali znamiona zarzucanego im występku wspólnie i w porozumieniu, bowiem udali się do sklepu monopolowego wspólnie i w tym samym celu. Chociaż fizycznie telefon przekazał oskarżony L., niemniej obecność oskarżonego S. K. wywierała wpływ na sprzedawcę, który czuł się zastraszony postawą oskarżonych i używanym przez nich językiem. Wskazać ponadto należy, iż oskarżony L. zażądał tylko jednej butelki wódki, napoju i pieniędzy w kwocie 30 zł, zaś oskarżony K. domagał się kolejnej butelki alkoholu „do tego telefonu, co pozostał”. Obecność oskarżonego K. była zatem tak samo ważna, zarówno na etapie udzielania pomocy w zbyciu telefonu jak i na etapie pozyskiwania alkoholu, jak drugiego z oskarżonych.

Biegły rzeczoznawca M. S. ustalił, iż wartość

przedmiotowego telefonu w lutym 2018 r. mieściła się w przedziale 2800-3000 zł., wskazując, iż przy ustaleniu wartości uwzględnił to, że był on używany przez okres 6 miesięcy, był to wówczas telefon nowy i najlepszy na rynku. W przedziale 2800-3000 zł mieści się wartość wymiany pokrywy telefonu, bez wymiany rysa ta miałaby niewielki wpływ na wartość transakcyjną telefonu. Zdaniem biegłego, z uwagi na to, że telefon był nowy i na gwarancji, jedyną wartością, jaka mogła posłużyć do określenia jego wartości, była wartość rynkowa odtworzeniowa, czyli wartość zakupu telefonu nowego z gwarancją i nieuszkodzonego. Nie było potrzeby analizowania rynku wtórnego bazarowego, skoro telefon został kupiony jako nowy u autoryzowanego sprzedawcy (k.361-362).

W ocenie Sądu obrońca oskarżonego K. przesadnie skupiła się na kwestii określenia wartości telefonu. Wskazać należy iż biegły kategorycznie wskazał, że wartość ta z pewnością przekraczała 500 zł. Stwierdzenie takie nie ma jednakże istotnego znaczenia, bowiem jeżeli przedmiotem pasterstwa są rzeczy pochodzące z rozbójniczych przestępstw przeciwko mieniu lub z kradzieży z włamaniem,

to czyn sprawcy zawsze wyczerpuje znamiona przestępstwa paserstwa z kk, a nie wykroczenia z art. 122 kw, bez względu na wartość danej rzeczy (por. wyr. SN z 18.2.1998 r., II KKN 456/97, OSNKW 1998, Nr 5–6, poz. 26).

Ponadto wskazać należy, iż telefon został odzyskany przez pokrzywdzonego, zatem ustalenie jego wartości miało na celu określenie wyłącznie społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Przyjęcie wartości telefonu w wartości najkorzystniejszej dla oskarżonych według opinii, a zatem na kwotę 2800 zł, prowadzi i tak do stwierdzenia, że wartość ta nie była znaczna.

Sąd nie miał podstaw do kwestionowania zeznań pokrzywdzonego, że telefon zakupił od autoryzowanego sprzedawcy i był to telefon nowy. Okoliczność, że na fakturze widniała kwota 195,57 zł związana była z warunkami umowy telekomunikacyjnej, nie oddawała rzeczywistej wartości telefonu. Podana na fakturze wartość dotyczy pierwszej wpłaty przy zakupie, a potem następuje spłata telefonu w ramach abonamentu. Potwierdzały to zeznania M. K., który zeznał, że kwota 195 zł to część płatności za telefon, nabywca sam decydował

<p>jaką kwotę uiści, było to w sieci P. (k.270).</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.P. L. 2.S. K.</p>			<p>Sąd na podstawie na podstawie art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk wymierzył każdemu z oskarżonych karę 10 miesięcy ograniczenia wolności połączoną z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd przyjął, że brzmienie art. 37a kk w dacie popełnienia czynu było korzystniejsze od obecnej treści art. 37a § 1 kk, który obok określonych progów sankcji, przewiduje także obligatoryjny środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność obu oskarżonych: S. K. był czterokrotnie karany, w</p>

			<p>tym za przestępstwa przeciwko mieniu. P. L. był karany trzykrotnie, w tym raz za przestępstwo przeciwko mieniu. Sąd wymierzył oskarżonym kary w tym samym wymiarze, bowiem działali oni wspólnie i w porozumieniu, a ich rola w takcie zdarzenia była porównywalna.</p> <p>W ocenie Sądu kary wymierzone oskarżonym są adekwatne do społecznej szkodliwości popełnionego występku i nie przekraczają stopnia zawinienia oskarżonych. Orzeczona kara w formie pracy na cele społeczne w ocenie Sądu dostatecznie wpłynie na przyszłą postawę oskarżonych względem porządku prawnego.</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla			

<p>rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>Sąd na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ustawy Ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 r. zasądził od każdego z oskarżonych opłatę w kwocie 180,- zł oraz obciążył każdego z nich kosztami postępowania w kwocie po 244,34 zł.</p>	
<p>8. PODPIS</p>		